

อนุสัญญาบาเซลว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายและการกำจัดของเสียอันตรายข้ามแดน

ภาคีแห่งอนุสัญญานี้

ตระหนักถึง ความเสี่ยงของความเสียหายต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมที่มีสาเหตุจากของเสียอันตรายและของเสียประเภทอื่น และการเคลื่อนย้ายของเสียเหล่านั้นข้ามแดน

คำนึงถึง การคุกคามสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมซึ่งขยายตัวมากขึ้นเนื่องจากการเพิ่มขึ้นของการก่อกำเนิดและความซับซ้อน และการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและของเสียอื่น

คำนึงถึงด้วยว่า วิธีการที่มีประสิทธิภาพที่สุดในการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมจากอันตรายซึ่งเกิดจากของเสียดังกล่าว คือการลดการทำให้ก่อกำเนิดต่ำที่สุดทั้งด้านปริมาณและ/หรือศักยภาพความเป็นอันตราย

เชื่อมั่นว่า รัฐควรดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อประกันว่าการจัดการของเสียอันตรายและของเสียอื่น รวมทั้งการเคลื่อนย้ายข้ามแดนและการกำจัดของเสียเหล่านั้นสอดคล้องกับการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมไม่ว่าสถานที่กำจัดจะเป็นอย่างไร

รับทราบ ว่า รัฐควรประกันว่าผู้ก่อกำเนิดควรปฏิบัติตามหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการขนส่ง และการกำจัดของเสียอันตราย และของเสียอื่นในลักษณะที่สอดคล้องกับการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมไม่ว่าสถานที่กำจัดจะเป็นอย่างไร

ยอมรับอย่างเต็มที่ว่า รัฐใดๆ มีสิทธิอธิปไตยในการห้ามการนำเข้าหรือการกำจัดของเสียที่อันตราย และของเสียอื่นจากต่างประเทศในอาณาเขตของตน

ยอมรับด้วย ถึงความปรารถนาที่เพิ่มขึ้นในการห้ามเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและการกำจัดในรัฐอื่น โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา

ยอมรับว่า การเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตราย โดยเฉพาะอย่างยิ่งไปยังประเทศกำลังพัฒนามีความเสี่ยงสูงจากการที่ของเสียอันตรายไม่ได้รับการจัดการที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อมตามที่กำหนดโดยอนุสัญญานี้

เชื่อมั่นว่า ของเสียอันตรายและของเสียอื่น ควรได้รับการกำจัดภายในรัฐที่เป็นแหล่งก่อกำเนิดด้วยวิธีการที่เข้ากันได้กับการจัดการที่มีประสิทธิภาพและที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตระหนักด้วยว่า การเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียดังกล่าวจากรัฐที่เป็นแหล่งกำเนิดไปยังรัฐอื่น ควรจะได้รับอนุญาตเฉพาะเมื่อได้ดำเนินการภายใต้เงื่อนไขที่ไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อม และภายใต้เงื่อนไขที่สอดคล้องกับบทบัญญัติของอนุสัญญานี้

พิจารณาว่า การควบคุมที่เพิ่มขึ้นของการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและของเสียอื่นจะเป็นสิ่งจูงใจในการจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการลดปริมาณการเคลื่อนย้ายข้ามแดนดังกล่าว

เชื่อมั่นว่า รัฐควรดำเนินมาตรการในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารที่เหมาะสมและการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและของเสียอื่น จากรัฐอื่นและไปยังรัฐเหล่านั้น

รับทราบว่า ความตกลงระหว่างประเทศและระดับภูมิภาคจำนวนหนึ่งได้กล่าวถึงประเด็นเกี่ยวกับการคุ้มครองและการรักษาสีงแวดล้อม ในส่วนที่เกี่ยวกับการส่งผ่านสินค้าอันตราย

คำนึงถึง ปฏิญญาของการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยสิ่งแวดล้อมของมนุษย์ (กรุงสต็อกโฮล์ม ค.ศ.1972) แนวทางและหลักการกรุงโคโรในการจัดการของเสียอันตรายที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งรับรองโดยคณะมนตรีประศาสน์การ โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (ยูเอ็นอีพี) ตามข้อวินิจฉัยที่ 14/30 วันที่ 17 พฤษภาคม 1987 (พ.ศ. 2503) ข้อเสนอของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญของสหประชาชาติว่าด้วยการขนส่งสินค้าอันตราย (จัดทำขึ้นในปี 1957 และแก้ไขเพิ่มเติมทุกสองปี) ข้อเสนอแนะคำประกาศตราสาร และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องที่ได้มีการรับรองภายในระบบของสหประชาชาติ ตลอดจนงานและการศึกษาที่กระทำขึ้นภายในองค์การระหว่างประเทศและองค์กรระดับภูมิภาคอื่นๆ

คำนึงถึง เจตนารมณ์ หลักการ ความมุ่งหมายและหน้าที่ของกฎบัตรโลกสำหรับธรรมชาติซึ่งรับรองโดยสมัชชาสหประชาชาติในการประชุมสมัยที่ 37 (ค.ศ.1982) ว่าเป็นกฎจริยธรรมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมของมนุษย์และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

ยืนยันว่า รัฐมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติให้บรรลุผลซึ่งพันธกรณีระหว่างประเทศของตนที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของมนุษย์และการคุ้มครองและการรักษาสีงแวดล้อม และมีความรับผิดชอบตามกฎหมายระหว่างประเทศ

ยอมรับว่า ในกรณีที่มีการละเมิดในส่วนที่เป็นสาระสำคัญของบทบัญญัติของอนุสัญญานี้หรือพิธีสารใดของอนุสัญญานี้ให้นำกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องว่าด้วยสนธิสัญญาที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับ

ตระหนักถึง ความต้องการที่จะพัฒนาและใช้เทคโนโลยีใหม่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมซึ่งก่อให้เกิดของเสียต่ำ ทางเลือกในการนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ ระบบการจัดการและการควบคุมดูแลที่ได้อย่างต่อเนื่องเพื่อลดการเกิดของเสียอันตรายและของเสียอื่นให้เหลือต่ำที่สุด

ตระหนักด้วยว่า ข้อกังวลระหว่างประเทศที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับความจำเป็นในการควบคุมอย่างเข้มงวดของการการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและของเสียอื่น และความต้องการในการลดการเคลื่อนย้ายดังกล่าวให้เหลือต่ำที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

กังวลถึง ปัญหาการขนส่งข้ามแดนอย่างผิดกฎหมายของของเสียอันตรายและของเสียอื่น

คำนึงถึงด้วย จิตความสามารถที่จำกัดของประเทศกำลังพัฒนาในการจัดการของเสียอันตรายและของเสียอื่น

ยอมรับถึง ความต้องการในการส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อการจัดการของเสียอันตรายและของเสียอื่นซึ่งเกิดขึ้นในท้องถิ่นอย่างเหมาะสม โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนา ตามเจตนารมณ์ของแนวทางกรุงไคโร และข้อตัดสินใจที่ 14/16 ของคณะมนตรีประสานการของยูเอ็นอีพีว่าด้วยการส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

ยอมรับด้วยว่า ของเสียอันตรายและของเสียอื่นควรได้รับการขนส่งตามอนุสัญญาและข้อเสนอแนะระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

เชื่อมั่นด้วยว่า การเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและของเสียอื่นควรได้รับอนุญาตเฉพาะเมื่อการขนส่งและการกำจัดขั้นสุดท้ายของของเสียดังกล่าว ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ

มุ่งมั่นที่จะ คุ้มครองสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมโดยการควบคุมอย่างเข้มงวด เพื่อป้องกันผลกระทบที่ร้ายแรง ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการก่อกำเนิดและการจัดการของเสียอันตรายและของเสียอื่น

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ขอบเขตของอนุสัญญา

ของเสียดังต่อไปนี้ที่มีการเคลื่อนย้ายข้ามแดน ถือว่าเป็น"ของเสียอันตราย" เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้

- (ก) ของเสียประเภทที่ระบุในภาคผนวก I เว้นแต่ที่ไม่เข้าลักษณะใดลักษณะหนึ่งในภาคผนวก 3 และ
- (ข) ของเสียที่ไม่อยู่ในข่ายของวรรค (ก) แต่ได้รับการนิยามหรือได้รับการพิจารณาว่าเป็นของเสียอันตรายโดยกฎหมายภายในของภาลีสผู้ส่งออก, ผู้นำเข้าหรือผู้ถูกนำผ่าน

2. ของเสียประเภทที่ระบุในภาคผนวก 2 ที่มีการเคลื่อนย้ายข้ามแดนเป็น “ของเสียอื่น” เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้

3. ของเสียซึ่งเป็นผลมาจากเป็นวัตถุกัมมันตรังสี ที่อยู่ภายใต้ระบบการควบคุมระหว่างประเทศระบบอื่น รวมทั้งตราสารระหว่างประเทศที่ใช้บังคับเฉพาะกับวัตถุกัมมันตรังสี อยู่นอกขอบเขตของอนุสัญญานี้

4. ของเสียซึ่งเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานตามปกติของเรือ การระบายทิ้งของเสียดังกล่าว ซึ่งอยู่ในบังคับโดยตราสารระหว่างประเทศอื่น อยู่นอกขอบเขตของอนุสัญญานี้

ข้อ 2 คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้

1. “ของเสีย” หมายถึง สารหรือวัตถุซึ่งถูกกำจัดหรือเจตนาจะกำจัดหรือต้องการกำจัด โดยบทบัญญัติของกฎหมายแห่งชาติ
2. “การจัดการ” หมายถึง การเก็บรวบรวม การขนส่ง แดะการกำจัดของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น รวมทั้งการดูแลรักษาสถานที่กำจัดภายหลังการกำจัดด้วย
3. “การเคลื่อนย้ายข้ามแดน” หมายถึง การเคลื่อนย้ายของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นจากพื้นที่ภายใต้เขตอำนาจแห่งรัฐหนึ่งไปยังหรือผ่านพื้นที่ภายใต้เขตอำนาจแห่งชาติของรัฐหนึ่ง หรือไปยังหรือผ่านพื้นที่ที่มีได้ อยู่ภายใต้เขตอำนาจแห่งรัฐใด โดย มีรัฐที่เกี่ยวข้องในการเคลื่อนย้ายอย่างน้อย 2 รัฐ
4. “การจัดจัด” หมายถึง การปฏิบัติใด ที่ระบุไว้ในภาคผนวก 4 แห่งอนุสัญญานี้
5. “สถานที่หรือสิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้รับความเห็นชอบ” หมายถึง สถานที่หรือสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับการกำจัดของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นซึ่งได้รับมอบอำนาจหรืออนุญาตให้ปฏิบัติการเพื่อความมุ่ง ประสงค์นี้ โดยหน่วยงานผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้องของรัฐซึ่งสถานที่หรือสิ่งอำนวยความสะดวกนั้นตั้งอยู่
6. “หน่วยงานผู้มีอำนาจ” หมายถึง หน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐบาลซึ่งได้รับแต่งตั้งภาคีให้รับผิดชอบภายใน พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ตามที่ภาคีเห็นว่าเหมาะสม เพื่อรับแจ้งเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของเสียอันตราย หรือของเสียอื่น และข้อมูลข่าวสารอื่นใดที่เกี่ยวข้องและเพื่อตอบสนองต่อการแจ้งเช่นว่าตามที่บัญญัติไว้ใน ข้อ 6
7. “ศูนย์ประสานงาน” หมายถึง องค์กรของภาคีที่อ้างถึงในข้อ 5 ซึ่งรับผิดชอบในการรับและการส่งข้อมูล ข่าวสารตามที่กำหนดไว้ในข้อ 13 และ 16
8. “การจัดการของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” หมายถึง การดำเนินตามขั้นตอนที่ เป็นไปได้ในทางปฏิบัติทั้งปวงเพื่อประกันว่าของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น ได้รับการจัดการในลักษณะที่ จะคุ้มครองสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมต่อผลกระทบร้ายแรงซึ่งอาจเป็นผลมาจากของเสีย ดังกล่าว

9. “พื้นที่ภายใต้เขตอำนาจแห่งรัฐ” หมายถึงพื้นดิน พื้นที่ทางทะเลหรือห้วงอากาศใดซึ่งรัฐรับผิดชอบ ด้านการบริหารและกฎระเบียบตามกฎหมายระหว่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของมนุษย์หรือสิ่งแวดล้อม
10. “รัฐผู้ส่งออก” หมายถึง ภาควิชาซึ่งมีการวางแผนที่จะเริ่มได้เริ่มการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นออกไป
11. “รัฐผู้นำเข้า” หมายถึง ภาควิชาซึ่งมีการวางแผน หรือมีการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นเข้ามา เพื่อความมุ่งประสงค์ในการกำจัดภายในประเทศนั้นหรือเพื่อความมุ่งประสงค์ในการขนถ่ายก่อนนำไปกำจัดในพื้นที่ซึ่งมิได้อยู่ภายใต้เขตอำนาจแห่งรัฐใด
12. “รัฐที่ถูกนำผ่านแดน” หมายถึง รัฐใดๆ นอกเหนือจากรัฐผู้ส่งออกหรือนำเข้าซึ่งถูกวางแผน ให้มีการเคลื่อนย้ายของเสียหรือมีการเคลื่อนย้ายของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นผ่านแดน
13. “รัฐที่เกี่ยวข้อง” หมายถึง ภาควิชาซึ่งเป็นรัฐผู้การส่งออกหรือนำเข้า หรือรัฐถูกนำผ่านแดน ไม่ว่าจะเป็นภาควิชาหรือไม่ตาม
14. “บุคคล” หมายถึง บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลใดๆ
15. “ผู้ส่งออก” หมายถึง บุคคลใดก็ตามซึ่งอยู่ภายใต้เขตอำนาจแห่งรัฐผู้ส่งออกซึ่งเป็นผู้จัดให้มีการส่งออกของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น
16. “ผู้นำเข้า” หมายถึง บุคคลใดก็ตามซึ่งอยู่ภายใต้เขตอำนาจแห่งรัฐผู้นำเข้าซึ่งเป็นผู้จัดให้มีการนำเข้าของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น
17. “ผู้ขนส่ง” หมายถึง บุคคลใดก็ตามที่ผู้ดำเนินการขนส่งของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น
18. “ผู้ก่อกำเนิด” หมายถึง บุคคลใดก็ตามซึ่งกิจกรรมของตนก่อกำเนิดของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นหรือหากหาตัวบุคคลผู้นั้นไม่ได้ให้หมายถึงบุคคลผู้ครอบครองและ/หรือควบคุมของเสียเหล่านั้น
19. “ผู้กำจัด” หมายถึง บุคคลใดก็ตามซึ่งถูกขนส่งของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นถูกส่งไปให้และเป็นผู้ดำเนินการกำจัดของเสียดังกล่าว
20. “องค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือทางเศรษฐกิจ” หมายถึง องค์การที่ก่อตั้งขึ้นโดยรัฐอธิปไตยซึ่งรัฐสมาชิกได้โอนอำนาจเกี่ยวกับเรื่องในบังคับของอนุสัญญานี้ไปให้ และซึ่งได้รับมอบอำนาจอย่าง

ถูกต้องตามวิธีดำเนินการภายในของคนที่ให้ลงนาม สัตยาบัน ขอมรับ เห็นชอบ ยืนยันอย่างเป็นทางการ หรือ ภาควิชานิติบัญญัติ

21. “การขยับย่นที่ผิดกฎหมาย” หมายถึง การเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น ตามที่ระบุไว้ในข้อ 9

ข้อ 3 คำนิยามของเสียอันตรายของชาติ

1. ภายใน 6 เดือน หลังจากเข้าเป็นภาคีสัญญานี้ ภาติแต่ละฝ่ายต้องแจ้งให้สำนักเลขาธิการอนุสัญญาทราบถึงของเสียอื่นนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในภาคผนวก 1 และ 2 ซึ่งได้รับการพิจารณาหรือกำหนดให้เป็นของเสียอันตรายภายใต้กฎหมายของชาติ และข้อกำหนดใดที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนเคลื่อนย้ายข้ามแดนซึ่งใช้บังคับต่อของเสียดังกล่าว

2. ภาติแต่ละฝ่ายต้องแจ้งให้สำนักเลขาธิการทราบในภายหลังถึงการเปลี่ยนแปลงใดๆ ที่สำคัญของข้อมูลข่าวสารที่ได้แจ้งไว้ตามวรรค 1

3. สำนักเลขาธิการต้องแจ้งให้ภาติทั้งปวงทราบโดยทันทีถึงข้อมูลข่าวสารที่ตนได้รับตามวรรค 1 และ 2

4. ภาติต้องรับผิดชอบในการทำให้ข้อมูลข่าวสารที่ตนได้รับจากสำนักเลขาธิการตามวรรค 3 พร้อมทั้งจะให้แก่ผู้ส่งออกของตน

ข้อ 4 พันธกรณีทั่วไป

1. (ก) ภาติซึ่งใช้สิทธิของตนในการห้ามนำเข้าของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นเพื่อกำจัดต้องแจ้งภาติอื่นให้ทราบถึงการตัดสินใจของตนตามข้อ 13

(ข) ภาติต้องห้ามหรือต้องไม่อนุญาตให้มีการส่งออกของเสียอันตรายและของเสียอื่นไปยังภาติซึ่งได้ห้ามการนำเข้าของเสียดังกล่าวเมื่อได้รับแจ้งตามอนุวรรค 1 (ก) ข้างต้น

(ค) ภาติต้องห้ามหรือต้องไม่อนุญาตให้มีการส่งออกของเสียอันตรายและของเสียอื่น หากรัฐที่ผู้นำเข้าไม่ยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรต่อการนำเข้านั้นเป็นการเฉพาะ ในกรณีรัฐที่นำเข้าไม่ได้ห้ามการนำเข้าของเสียดังกล่าว

2. ภาติแต่ละฝ่ายต้องดำเนินมาตรการที่เหมาะสมเพื่อ

(ก) ประกันว่า การก่อกำเนิดของเสียอันตรายและของเสียอื่นภายในรัฐของตนถูกลดลงให้ต่ำที่สุด โดยคำนึงถึงด้านสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยี

(ข) ประกันว่า มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการกำจัดที่เพียงพอสำหรับการจัดการของเสียอันตรายและของเสียอื่นที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งต้องตั้งอยู่ในรัฐนั้น เท่าที่จะเป็นไปได้ ไม่ว่าสถานที่กำจัดจะเป็นอย่างไรก็ตาม

(ค) ประกันว่าบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นในรัฐของตนจะดำเนินการตามขั้นตอนที่จำเป็น เพื่อป้องกันมลพิษจากของเสียอันตรายและของเสียอื่นซึ่งเกิดขึ้นจากการจัดการดังกล่าว และหากมลพิษดังกล่าวเกิดขึ้นต้องลดผลที่จะเกิดต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมให้ต่ำที่สุด

(ง) ประกันว่าการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและของเสียอื่นได้รับการลดให้เหลือต่ำที่สุดให้สอดคล้องกับการจัดการของเสียดังกล่าว โดยเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีประสิทธิภาพ และใดกระทำการในลักษณะที่จะคุ้มครองสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมจากผลกระทบที่ร้ายแรงซึ่งอาจเป็นผลจากการเคลื่อนย้ายดังกล่าว

(จ) ไม่อนุญาตให้มีการส่งออกของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นไปยังรัฐหรือกลุ่มรัฐที่อยู่ในองค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นภาคี โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศกำลังพัฒนาที่ได้ห้ามการนำเข้าทั้งปวงโดยกฎหมายของตน หรือหากมีเหตุผลที่จะเชื่อได้ว่าของเสียที่เป็นปัญหานั้นจะไม่ได้ได้รับการจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมตามเกณฑ์มาตรฐานที่จะกำหนดโดยภาคีทั้งหลายในการประชุมครั้งแรก

(ฉ) กำหนดให้จัดข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเสนอขอเคลื่อนย้ายของข้ามแดนของเสียอันตรายและของเสียอื่น ให้แก่รัฐที่เกี่ยวข้องตามภาคผนวก 5 ก. เพื่อระบุให้ชัดเจนถึงผลกระทบจากการเคลื่อนย้ายที่เสนอนั้นต่อสุขภาพอนามัยมนุษย์และสิ่งแวดล้อม

(ช) ป้องกันการนำเข้าของเสียอันตรายและของเสียอื่น หากมีเหตุผลที่เชื่อได้ว่าของเสียที่เป็นปัญหานั้นจะไม่ได้ได้รับการจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(ซ) ร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ กับภาคีและองค์การที่สนใจ ทั้งโดยตรงและผ่านสำนักเลขาธิการ รวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารว่าด้วยการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและของเสียอื่น เพื่อปรับปรุงการจัดการของเสียอันตรายที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และเพื่อให้บรรลุผลในการป้องกันการขนย้ายที่ผิดกฎหมาย

3. ภาคีถือว่าการขนย้ายซึ่งของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นที่ผิดกฎหมายเป็นอาชญากรรม

4. ภาคีแต่ละฝ่ายต้องดำเนินมาตรการด้านกฎหมาย ด้านบริหาร และมาตรการอื่นที่เหมาะสมอันที่จะปฏิบัติตามและบังคับใช้บทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้ รวมทั้งมาตรการในการป้องกันและลงโทษการกระทำที่ละเมิดอนุสัญญานี้

5. ภาคีต้องไม่อนุญาตให้มีการส่งออกของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นไปยังประเทศที่มีได้เป็นภาคี หรือนำเข้าจากประเทศที่มีได้เป็นภาคี

6. ภาคีตกลงที่จะไม่อนุญาตให้มีการส่งออกของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น เพื่อนำไปกำจัดภายในพื้นที่ได้เส้นละติจูดที่ 60 องศาใต้ ไม่ว่าของเสียดังกล่าวจะมีการเคลื่อนย้ายข้ามแดนหรือไม่

7. ยิ่งไปกว่านั้น ภาคีแต่ละฝ่ายต้อง

(ก) ห้ามบุคคลทั้งปวงที่อยู่ภายใต้เขตอำนาจแห่งชาติของตนจากการขนส่งหรือกำจัดของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น เว้นแต่บุคคลดังกล่าวจะได้รับมอบอำนาจหรือได้รับอนุญาตให้ปฏิบัติการดังกล่าวนั้น

(ข) กำหนดให้ของเสียอันตรายและของเสียอื่นที่จะมีการเคลื่อนย้ายข้ามแดน ได้รับการบรรจุหีบห่อติดฉลาก และขนส่งโดยสอดคล้องกับหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ได้รับการยอมรับและรับรองเป็นการทั่วไปในด้านการบรรจุหีบห่อ การติดฉลากและการขนส่ง และโดยให้คำนึงตามควรถึงทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นที่ยอมรับระหว่างประเทศ

(ค) กำหนดให้จัดทำเอกสารการเคลื่อนย้ายแนบไปกับของเสียอันตรายและของเสียอื่นตั้งแต่จุดที่เริ่มต้นเคลื่อนย้ายข้ามแดนจนถึงจุดที่มีการกำจัด

8. ภาคีแต่ละฝ่ายต้องกำหนดให้ของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น ซึ่งจะถูกส่งออกไปได้รับการจัดการโดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมในรัฐที่ผู้นำเข้าหรือที่อื่นใด แนวทางด้านเทคนิคในการจัดการของเสียที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมภายใต้บังคับของอนุสัญญาจะได้รับการกำหนดโดยภาคีทั้งหลายในการประชุมครั้งแรก

9. ภาคีต้องดำเนินมาตรการที่เหมาะสมเพื่อประกันว่าการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและของเสียอื่นจะได้รับการอนุญาตเฉพาะเมื่อ

(ก) รัฐผู้ส่งออกไม่มีความสามารถทางเทคนิคและสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น ความสามารถหรือสถานที่กำจัดที่เหมาะสมเพื่อกำจัดของเสียที่เป็นปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม หรือ

(ข) ของเสียที่เป็นปัญหาถูกนำไปใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมการนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ในรัฐผู้นำเข้า หรือ

(ค) การเคลื่อนย้ายข้ามแดนที่เป็นปัญหาเป็นไปตามเกณฑ์อื่นที่ถูกกำหนดโดยภาคีหากว่าเกณฑ์เหล่านั้นจะต้องไม่ต่างไปจากวัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้

10. พันธกรณีภายใต้สนธิสัญญานี้ของรัฐกำหนดให้ของเสียอันตรายและของเสียอื่นที่ได้ถูกก่อกำเนิดขึ้นภายในรัฐ ต้องได้รับการจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมนั้น โดยไม่อาจโอนไปยังรัฐที่นำเข้าหรือนำผ่านไม่ว่าภายใต้สถานการณ์ใด

11. ไม่มีบทบัญญัติใดในอนุสัญญานี้ห้ามมิให้ภาคีออกข้อกำหนดเพิ่มเติมที่สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้ และเป็นไปตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศเพื่อให้มีการคุ้มครองสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น

12. ไม่มีบทบัญญัติใดในอนุสัญญานี้ที่จะกระทบไม่ว่าในทางใดต่ออำนาจอธิปไตยของรัฐเหนือทะเลอาณาเขตของตนซึ่งกำหนดขึ้นตามกฎหมายระหว่างประเทศ และสิทธิอธิปไตยและเขตอำนาจซึ่งรัฐมีอยู่ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะและไหล่ทวีปของตนตามกฎหมายระหว่างประเทศ และการใช้งานเรือและอากาศยานของรัฐทั้งปวงคงได้ซึ่งสิทธิและเสรีภาพในการเดินเรือเท่าที่กำหนดตามกฎหมายระหว่างประเทศ และตามที่นัยในตราสารระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

13. ภาคีต้องรับที่จะทบทวนเป็นระยะๆ ถึงความเป็นไปได้ในการลดจำนวน และ/หรือศักยภาพของการก่อให้เกิดมลพิษของของเสียอันตรายและของเสียอื่นซึ่งส่งออกไปยังรัฐอื่น โดยเฉพาะไปยังประเทศกำลังพัฒนา

ข้อ 4 ทวิ [ข้อกำหนดการห้ามส่งออก ซึ่งยังไม่มีผลบังคับใช้]

1. ภาคีแต่ละฝ่าย ตามบัญชีรายชื่อที่ระบุในภาคผนวก 7 ต้องห้ามการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายทั้งหมด ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการดำเนินการตามวิธีในภาคผนวก 4ก ไปยังรัฐที่ไม่ได้ระบุในภาคผนวก 7

2. ภาคีแต่ละฝ่ายตามบัญชีรายชื่อในภาคผนวก 7 ต้องลดและห้ามการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตราย ทั้งหมดภายใต้ข้อ 1 (1) (ก) ของอนุสัญญา ซึ่งมีจุดมุ่งหมาย เพื่อการดำเนินการตามวิธีในภาคผนวก 4ข ไปยังรัฐที่ไม่ได้ระบุในภาคผนวก 7 ภายในวันที่ 31 ธันวาคม 2540 การเคลื่อนย้ายข้ามแดน เช่นว่า ต้องไม่ถูกห้าม หากว่าของเสียที่เป็นปัญหาไม่แสดงลักษณะอันตราย ภายใต้สนธิสัญญา

ข้อ 5 การแต่งตั้งหน่วยงานผู้มีอำนาจและศูนย์ประสานงาน

เพื่ออำนวยความสะดวกในการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ ภาคี

1. แต่งตั้งหรือจัดตั้งหน่วยงานผู้มีอำนาจหนึ่งแห่งหรือมากกว่า และศูนย์ประสานงานหนึ่งแห่ง ต้องจะได้รับแต่งตั้งให้รับการแจ้งในกรณีเป็นรัฐที่ถูกนำผ่านแดน
2. แจ้งสำนักงานเลขธิการ ภายใน 3 เดือนนับแต่วันที่อนุญาตให้มีผลใช้บังคับกับตน ถึงหน่วยงานที่ตนได้แต่งตั้งเป็นศูนย์ประสานงานและหน่วยงานผู้มีอำนาจ
3. แจ้งสำนักงานเลขธิการ ภายใน 1 เดือนนับแต่วันที่ได้มีการตัดสินใจให้มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ เกี่ยวกับการมอบหมายภายใต้วรรค 2 ข้างต้น

ข้อ 6 การเคลื่อนย้ายข้ามแดนระหว่างภาคี

1. รัฐผู้ส่งออกต้องแจ้งหรือกำหนดให้ผู้ก่อกำเนิดหรือผู้ส่งออกแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรผ่านหน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐผู้ส่งออก หน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐที่เกี่ยวข้องทราบถึงการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น การแจ้งดังกล่าวจะต้องประกอบด้วยเอกสารและข้อมูลข่าวสารตามที่ระบุไว้ในภาคผนวก 5 ก. ที่ทำขึ้นในภาษาซึ่งเป็นที่ยอมรับของรัฐที่นำเข้า การแจ้งไปยังรัฐที่เกี่ยวข้องแต่ละฝ่ายให้ทำเพียงครั้งเดียวเท่านั้น
2. รัฐผู้นำเข้าจะตอบผู้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร ในการยินยอมให้มีการเคลื่อนย้ายโดยมีหรือไม่มีเงื่อนไขในการปฏิเสธการอนุญาตให้มีการเคลื่อนย้ายหรือในการขอข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติม สำเนาคำตอบสุดท้ายของรัฐผู้นำเข้าจะต้องส่งไปให้หน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นภาคี
3. รัฐที่ผู้ส่งออกต้องไม่อนุญาตให้ผู้กำเนิดหรือผู้ส่งออกเริ่มการเคลื่อนย้ายข้ามแดนจนกว่าจะได้รับคำยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษรว่า

(ก) ผู้แจ้งได้รับคำยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากรัฐผู้นำเข้า และ

(ข) ผู้แจ้งได้รับการยืนยันจากรัฐผู้นำเข้าถึงความมีอยู่ของสัญญาระหว่างผู้ส่งออกและผู้กำจัด ซึ่งระบุถึงการจัดการของเสียที่กล่าวถึงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

4. รัฐที่ถูกนำผ่านแต่ละรัฐซึ่งเป็นภาคีจะต้องตอบรับการแจ้งโดยพลัน ไปยังผู้แจ้ง หลังจากนั้นรัฐนั้นอาจจะตอบไปยังผู้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรภายใน 60 วัน ยินยอมให้มีการเคลื่อนย้ายโดยมีหรือไม่มีเงื่อนไขในการปฏิเสธการอนุญาตให้มีการเคลื่อนย้ายหรือการขอข้อมูลข่าวสาร รัฐผู้ส่งออกต้องไม่อนุญาตให้เริ่มการเคลื่อนย้ายข้ามแดนจนกว่าจะได้รับคำยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากรัฐที่ถูกนำผ่านแดน อย่างไรก็ตาม หากเมื่อใดก็ตามที่ภาคีวินิจฉัยว่าไม่ต้องการคำยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้า ไม่ว่าจะเป็นการทั่วไปหรือภายใต้เงื่อนไขเฉพาะสำหรับการ เคลื่อนย้ายข้ามแดนที่เป็นการของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นผ่าน

แดนหรือเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดของตนในเรื่องนี้ภาคนั้นจะต้องแจ้งโดยทันทีไปยังภาคีอื่นเกี่ยวกับการวินิจฉัยของตนตาม ข้อ 13 ในกรณีหลังนี้ หากรัฐที่มีการส่งออกไม่ได้รับคำตอบภายใน 60 วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับการแจ้งโดยรัฐที่ส่งออกอาจอนุญาตให้มีการส่งออกผ่านรัฐที่ถูกนำผ่านแดนได้

5. ในกรณีที่มีการเคลื่อนย้ายของเสียข้ามแดนในที่ซึ่งของเสียนั้นได้รับการกำหนดตามกฎหมายหรือได้รับการพิจารณาให้เป็นของเสียอันตรายเฉพาะ

(ก) โดยรัฐผู้ส่งออก ข้อกำหนดของวรรค 9 ของข้อนี้ ซึ่งใช้บังคับกับผู้นำเข้าหรือรัฐผู้กำจัด และรัฐที่นำเข้า ต้องใช้บังคับโดยอนุโลมกับผู้ส่งออกและรัฐผู้ส่งออก ตามลำดับ

(ข) โดยรัฐผู้นำเข้า หรือโดยรัฐผู้นำเข้าและรัฐที่ถูกนำผ่านซึ่งเป็นภาคี ข้อกำหนดของวรรค 1 3 4 และ 6 ของข้อนี้ ซึ่งใช้บังคับกับผู้ส่งออกและรัฐผู้ส่งออก ต้องใช้บังคับโดยอนุโลมกับผู้นำเข้าหรือผู้กำจัด และรัฐผู้นำเข้าตามลำดับ หรือ

(ค) โดยรัฐที่ถูกนำผ่านซึ่งเป็นภาคี ข้อกำหนดของวรรค 4 ต้องใช้บังคับกับรัฐ ดังกล่าว

6. รัฐผู้ส่งออกภายใต้คำยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรของรัฐที่เกี่ยวข้องอาจอนุญาตให้ผู้ก่อการณ์หรือผู้ส่งออกใช้การแจ้งทั่วไป ในกรณีที่ของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นมีลักษณะทางกายภาพและเคมี เช่นเดียวกันถูกส่ง เป็นประจำไปยังผู้กำจัดรายเดียวกันของรัฐผู้นำเข้าและในกรณีที่มีการนำผ่านแดน ผ่านสำนักงานศุลกากร ขาเข้าและขาออกเดียวกันของรัฐผู้นำเข้าและในกรณีที่มีการนำผ่านแดน ผ่านสำนักงานศุลกากรขาเข้าและขาออกเดียวกันของรัฐที่นำผ่านแดน

7. รัฐที่เกี่ยวข้องอาจทำคำยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับการใช้การแจ้งทั่วไปที่อ้างถึงในวรรค 6 ภายใต้การให้ข้อมูลข่าวสารบางประการให้ เช่น ปริมาณที่แน่ชัด หรือบัญชีรายการของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นที่ถูกขนส่งในแต่ละครั้ง

8. การแจ้งทั่วไปและคำยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรที่อ้างถึงในวรรค 6 และ 7 อาจครอบคลุมการขนส่งของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นหลายครั้งในช่วงระยะเวลาอันที่ สุด 12 เดือน

9. ภาคีต้องกำหนดให้แต่ละบุคคลที่รับผิดชอบในการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น ลงนามในเอกสารกำกับกับการเคลื่อนย้ายเมื่อส่งมอบหรือรับของเสียที่เป็นปัญหา ภาคีต้องกำหนดด้วยว่าให้ผู้กำจัดแจ้งให้ทั้งผู้ส่งออกและหน่วยงานที่มีอำนาจของรัฐที่ส่งออกทราบถึงการได้รับของเสียที่เป็นปัญหาและภายในเวลาอันควร ให้ทราบว่า การกำจัดได้เสร็จสิ้นลงแล้วตามที่ได้ระบุไว้ในคำแจ้ง หากภายในรัฐผู้ส่งออกไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว หน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐผู้ส่งออกหรือผู้ส่งออกจะแจ้งให้รัฐผู้นำเข้าทราบตามนั้น

10. การแจ้งและการตอบซึ่งกำหนดไว้โดยข้อนี้จะต้องส่งไปยังหน่วยงานผู้มีอำนาจของภาคที่เกี่ยวข้อง หรือไปยังหน่วยงานของรัฐบาลที่เหมาะสมในกรณีของประเทศที่มีได้เป็นภาคี

11. การเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นจะต้องได้รับการประกันภัย ประกันทัณฑ์บน หรือหลักประกันทางการเงินอื่นตามที่อาจถูกกำหนดโดยรัฐผู้นำเข้าหรือรัฐผู้นำผ่านแดนซึ่งเป็นภาคี

ข้อ 7 การเคลื่อนย้ายข้ามแดนจากภาคีผ่านรัฐที่มีได้เป็นภาคี

วรรค 1 ของข้อ 6 ของอนุสัญญาต้องนำมาใช้บังคับโดยอนุโลมกับการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นจากภาคีผ่านรัฐซึ่งมิได้เป็นภาคีรัฐหนึ่งหรือหลายรัฐ

ข้อ 8 หน้าที่ในการนำกลับ

ภายใต้บทบัญญัติของอนุสัญญานี้ เมื่อการเคลื่อนย้ายของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นข้ามแดน ซึ่งได้รับการยินยอมจากรัฐที่เกี่ยวข้องว่า ไม่สามารถดำเนินการให้เสร็จสิ้นตามข้อกำหนดในสัญญา รัฐผู้ส่งออกประกันว่าของเสียที่เป็นปัญหามันต้องถูกนำกลับไปยังรัฐผู้ส่งออกโดยผู้ส่งออก หากการดำเนินการจัดการที่เป็นทางเลือกอื่นไม่สามารถกระทำได้ เพื่อการกำจัดของเสียที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมใน 90 วันนับแต่เวลาที่รัฐผู้นำเข้าได้แจ้งรัฐผู้ส่งออกและสำนักเลขาธิการ หรือภายในช่วงเวลาที่รัฐที่เกี่ยวข้องตกลง เพื่อให้วัตถุประสงค์นี้ รัฐผู้ส่งออกและภาคีที่ถูกนำผ่านแดนต้องไม่คัดค้าน ชักขวาง หรือห้ามการส่งของเสียเหล่านั้นกลับไปยังรัฐผู้ส่งออก

ข้อ 9 การขนย้ายที่ผิดกฎหมาย

เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้ การเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น

(ก) โดยปราศจากการแจ้งตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ไปยังรัฐที่เกี่ยวข้องทั้งปวง หรือ

(ข) โดยปราศจากการยินยอมตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ของรัฐที่เกี่ยวข้อง หรือ

(ค) ด้วยการยินยอมจากรัฐที่เกี่ยวข้องที่ได้มาโดยการปลอมแปลง การสำแดงเท็จหรือกลต้อฉล หรือ

(ง) ที่ไม่สอดคล้องในสาระสำคัญกับเอกสารอื่นๆ หรือ

(จ) ซึ่งเป็นผลให้มีการกำจัดของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นอย่างจงใจ (เช่น การถ่ายทิ้ง) โดยขัดต่ออนุสัญญานี้และหลักการทั่วไปของกฎหมายระหว่างประเทศทั่วไป ให้ถือว่าเป็นการขนย้ายที่ผิดกฎหมาย

2. ในกรณีการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นที่ถือว่าการขนย้ายที่ผิดกฎหมายเป็นผลเนื่องมาจากการกระทำในส่วนของผู้ส่งออกหรือผู้กักำเนิด รัฐผู้ส่งออกจะต้องประกันว่าของเสียที่เป็นปัญหาคือ

(ก) ถูกนำกลับไปด้วยผู้ส่งออกหรือผู้กักำเนิด หรือหากจำเป็นโดยตนเองไปยังรัฐที่ส่งออกหรือหากไม่สามารถทำในทางปฏิบัติ หากจำเป็นหรือหากไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ

(ข) หรือมิฉะนั้นจะถูกกำจัดตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ภายใน 30 วัน นับแต่เวลารัฐผู้ส่งออกได้รับแจ้งเกี่ยวกับการขนย้ายที่ผิดกฎหมายหรือภายในระยะเวลาอื่นตามที่รัฐที่เกี่ยวข้องอาจตกลงเพื่อวัตถุประสงค์นี้ ภาคที่เกี่ยวของไม่คัดค้าน ชัดขวางหรือห้ามการส่งของเสียเหล่านี้กลับไปยังรัฐผู้ส่งออก

3. ในกรณีการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น ที่ถือว่าการขนย้ายที่ผิดกฎหมายเป็นผลเนื่องมาจากการกระทำในส่วนของผู้นำเข้าหรือผู้กำจัด รัฐผู้นำเข้าต้องประกันว่าของเสียที่เป็นปัญหาได้รับการกำจัดที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยผู้นำเข้าหรือผู้กำจัด หรือหากจำเป็นโดยตนเอง ภายใน 30 วัน นับแต่เวลาที่การขนย้ายที่ผิดกฎหมายเป็นที่ล่งรู้ของรัฐที่นำเข้าหรือภายในระยะเวลาอื่นซึ่งรัฐที่เกี่ยวข้องอาจตกลงเพื่อวัตถุประสงค์นี้ ภาคที่เกี่ยวของต้องให้ความร่วมมือตามที่จำเป็นในการกำจัดของเสียที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

4. ในกรณีที่ไม่สามารถกำหนดความรับผิดชอบในการขนย้ายที่ผิดกฎหมายว่าเป็นของผู้ส่งออกหรือผู้กักำเนิดหรือเป็นผู้นำเข้าหรือผู้กำจัด ภาคที่เกี่ยวของหรือภาคอื่น ตามเหมาะสม ต้องประกัน โดยการผ่านการให้ความร่วมมือกำจัด ของเสียที่เป็นปัญหาได้รับการกำจัดอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าในรัฐผู้ส่งออกหรือรัฐผู้นำเข้า หรือที่อื่นตามที่เหมาะสม

5. ภาคแต่ละฝ่ายต้องออกกฎหมายแห่งชาติที่เหมาะสมเพื่อป้องกันและลงโทษการขนย้ายที่ผิดกฎหมาย ภาคต้องร่วมมือกันโดยมุ่งให้บรรลุวัตถุประสงค์ของข้อนี้

ข้อ 10 ความร่วมมือระหว่างประเทศ

1. ภาคต้องร่วมมือกันและกันเพื่อปรับปรุงและบรรลุผลสำเร็จในการจัดการของเสียอันตรายและของเสียอื่นที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

2. เพื่อวัตถุประสงค์นี้ ภาคต้อง

(ก) เมื่อได้รับการร้องขอจัดให้มีข้อมูล ไม่ว่าระดับทวิภาคีหรือพหุภาคี โดยมุ่งที่จะส่งเสริมการจัดการ ของ เสี่ยงอันตรายและของเสียอื่น สิ่งแวดล้อม รวมทั้งการทำให้มีความสอดคล้องกันในด้านมาตรฐานทางวิชาการ และทางปฏิบัติสำหรับการจัดการของเสียอันตรายและของเสียอื่น ที่เพียงพอ

(ข) ร่วมมือในการติดตามตรวจสอบผลกระทบของการจัดการของเสียอันตรายต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม

(ค) ร่วมมือภายใต้กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับและนโยบายแห่งชาติของตน ในการพัฒนาและนำเทคโนโลยี ใหม่ที่เป็นมิตรกับต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งก่อให้เกิดของเสียน้อยมาใช้และทำการปรับปรุงเทคโนโลยีที่ ใช้อยู่โดย มุ่งที่จะกำจัดการเกิดของเสียอันตรายและของเสียอื่นให้มากที่สุดเท่าที่จะปฏิบัติได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งวิธีที่มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเพื่อประกันการจัดการที่เป็นมิตรกับด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการศึกษาผลกระทบ ทางด้านเศรษฐกิจสังคม และสิ่งแวดล้อมในการนำเอาเทคโนโลยีใหม่หรือที่ได้ปรับปรุงแล้วมาใช้

(ง) ร่วมมืออย่างจริงจังภายใต้กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับและนโยบายแห่งชาติของตน ในการถ่ายทอดทาง เทคโนโลยี และระบบการของเสียอันตรายและของเสียอื่นที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ภาควิชาทั้งหลายต้อง ร่วมมือในการพัฒนาความสามารถทางวิชาการระหว่างภาคีด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาควิชาซึ่งอาจต้องการ และร้องขอความช่วยเหลือทางด้านวิชาการในสาขานี้

(จ) ร่วมมือในการพัฒนาแนวทางและ/หรือหลักปฏิบัติทางวิชาการที่เหมาะสม

3. ภาคีต้องใช้วิธีการร่วมมือที่เหมาะสมเพื่อที่จะช่วยเหลือประเทศกำลังพัฒนาในการปฏิบัติตามอนุวรรค (ก)

(ข) (ค) และ (ง) และของวรรค 2 ของข้อ 4

4. พิจารณาถึงความต้องการของประเทศกำลังพัฒนาไม่เฉพาะแต่ ความร่วมมือระหว่างภาคีและองค์การ ระหว่างประเทศที่มีอำนาจได้รับการสนับสนุนเพื่อส่งเสริมในบรรดาสิ่งทั้งหลาย จิตสำนึกของประชาชน การพัฒนาการจัดการของเสียอันตรายและของเสียอื่นที่เหมาะสม และการรับเอาเทคโนโลยีใหม่ซึ่ง ก่อให้เกิดของเสียน้อยมาใช้

ข้อ 11 ความตกลงทวิภาคี พหุภาคีและระดับภูมิภาค

1. ไม่ว่าบทบัญญัติของข้อ 4 วรรค 5 จะบัญญัติประการใด ภาคีอาจทำความตกลงทวิภาคี พหุภาคี และระดับ ภูมิภาค เกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นกับรัฐที่เป็นภาคีหรือมิได้เป็นภาคีโดยมี เงื่อนไขว่า ความตกลงหรือข้อตกลงเช่นว่าจะต้องไม่ผิดไปจากการจัดการของเสียอันตรายและของเสียอื่นที่ เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญานี้ ความตกลงหรือข้อตกลงเหล่านี้ต้องกำหนด บทบัญญัติที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมไม่น้อยกว่าที่บัญญัติไว้โดยอนุสัญญานี้ โดยอย่างยิ่งต้องคำนึงถึง ผลประโยชน์ของประเทศกำลังพัฒนาด้วย

2. ภาคที่ทั้งปวงต้องแจ้งให้สำนักเลขาธิการทราบถึงความตกลงหรือข้อตกลงทวิภาคี พหุภาคี หรือระดับภูมิภาคที่อ้างถึงในวรรค 1 และความตกลงหรือข้อตกลงฉบับอื่น ๆ ที่ได้ทำไว้ก่อนอนุสัญญาฉบับนี้มีผลใช้บังคับกับตน เพื่อวัตถุประสงค์ในการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและของเสียอื่นซึ่งมีขึ้นทั้งหมดในระหว่างภาคีของความตกลงเช่นว่า บทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้จะไม่กระทบกระเทือนต่อการเคลื่อนย้ายข้ามแดนที่มีขึ้นภายใต้ความตกลงเช่นว่า โดยมีเงื่อนไขว่าต้องสอดคล้องกับการจัดการของเสียอันตรายและของเสียอื่นที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญานี้

ข้อ 12 การปรึกษาหารือด้วยความรับผิดชอบ

ภาคีต้องร่วมมือกันโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ที่จะให้มีการรับเอาพิธีที่กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการที่เหมาะสม ในเรื่องความรับผิดชอบและการชดเชยความเสียหายอันเนื่องมาจากการเคลื่อนย้ายข้ามแดนและการกำจัดของเสียอันตรายและของเสียอื่น

ข้อ 13 การส่งข้อมูล

1. เมื่อใดก็ตามที่ตนทราบภาคีต้องให้ประกันว่าในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุระหว่างการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น หรือเพื่อการจัดการของเสียดังกล่าว ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมในรัฐอื่น รัฐเหล่านั้นจะต้องได้รับแจ้งในทันที

2. ภาคีจะแจ้งแก่กัน ผ่านสำนักเลขาธิการถึงเรื่อง

(ก) การเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการแต่งตั้งหน่วยงานผู้มีอำนาจและ/หรือศูนย์ประสานงานตามข้อ 5

(ข) การเปลี่ยนแปลงคำนิยามแห่งชาติของของเสียอันตรายตามข้อ 3 และโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

(ค) ข้อตัดสินใจของคนที่จะไม่ยินยอมทั้งหมดหรือบางส่วนในการนำเข้าของเสียอันตราย หรือของเสียอื่นเพื่อการกำจัดในพื้นที่ภายใต้เขตอำนาจของชาติ

(ง) ข้อตัดสินใจของคนที่ในการกำจัดหรือห้ามการส่งออกของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น

(จ) ข้อมูลข่าวสารอื่นใดที่กำหนดไว้ตามวรรค 4 ของข้อนี้

3. โดยสอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับแห่งชาติ ภาคีต้องส่งรายงานของปีปฏิทินก่อนหน้าผ่านสำนักเลขาธิการไปยังที่ประชุมภาคีซึ่งจัดตั้งขึ้นภายใต้ข้อ 15 ก่อนสิ้นสุดปีปฏิทินแต่ละปีโดยมีข้อมูลข่าวสารดังต่อไปนี้

(ก) หน่วยงานผู้มีอำนาจและศูนย์ประสานงานที่ตนได้แต่งตั้งตามข้อ 5

(ข) ข้อมูลเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายข้ามแดนซึ่งของเสียอันตราย หรือของเสียอื่น ซึ่งภาคีเกี่ยวข้องด้วย โดยรวมถึง

(1) ปริมาณของเสียอันตรายและของเสียอื่นที่ส่งออก ชนิด จุดหมายปลายทาง ประเทศที่ถูกนำผ่านแดนทั้งหมด วิธีการกำจัดตามที่ระบุไว้ใน การตอบรับการแจ้งให้ทราบ

(2) จำนวนของเสียอันตรายและของเสียอื่นที่นำเข้า ชนิด ลักษณะ ต้นทางและวิธีการกำจัด

(3) การกำจัดที่มีได้มีการดำเนินการไปตามที่กำหนดไว้

(4) ความพยายามที่จะบรรลุผลสำเร็จในการลดปริมาณของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น ที่จะต้องมีการเคลื่อนย้ายข้ามแดน

(ค) ข้อมูลว่าด้วยมาตรการที่ภาคีนำมาใช้เพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้

(ง) ข้อมูลที่ว่าด้วยสถิติที่ถูกต้องที่มีอยู่ ซึ่งภาครวบรวมไว้เกี่ยวกับผลกระทบที่มีต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์ และสิ่งแวดล้อมจากการก่อกำเริบการขนส่งและการกำจัดของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่น

(จ) ข้อมูลเกี่ยวกับข้อตกลงและข้อตกลงทวิภาคี พหุภาคีและระดับภูมิภาคซึ่งได้มีการทำตามข้อ 11 ของอนุสัญญานี้

(ฉ) ข้อมูลว่าด้วยอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นระหว่างการเคลื่อนย้ายข้ามแดนและการกำจัดของเสียอันตรายและของเสียอื่น และมาตรการที่ได้ดำเนินการไปแล้วเพื่อจัดการกับอุบัติเหตุเหล่านั้น

(ช) ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับทางเลือกในการกำจัดที่ปฏิบัติอยู่ภายในพื้นที่ภายใต้เขตอำนาจของประเทศตน

(ซ) ข้อมูลว่าด้วยมาตรการที่ดำเนินการไปเพื่อการพัฒนาเทคโนโลยีในการลดและ/หรือการกำจัด การก่อให้เกิดของเสียอันตรายและของเสียอื่น และ

(ณ) เรื่องอื่นซึ่งที่ประชุมภาคีพิจารณาเห็นว่าเกี่ยวข้อง

4. โดยสอดคล้องกับกฎหมายและข้อบังคับแห่งชาติ ภาคีต้องประกันว่าสำเนาการแจ้งเกี่ยวกับการให้เคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น และการตอบรับการแจ้งนั้น ได้ถูกส่งไปยังสำนักเลขาธิการ เมื่อภาคีที่พิจารณาว่า สิ่งแวดล้อมของตนอาจจะได้รับผลกระทบจากการเคลื่อนย้ายข้ามแดนได้

ร้องขอให้
กระทำเช่นนั้น

ข้อ 14 ประเด็นด้านการเงิน

1. ตามความแตกต่างในแต่ละภูมิภาคและอนุภูมิภาค ภาทิตกลงว่า ควรจัดตั้งศูนย์ระดับภูมิภาคหรืออนุภูมิภาค เพื่อการฝึกอบรมและการถ่ายทอดทางเทคโนโลยีเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายและของเสียอื่น และการลดการก่อกำเริบของเสีย ภาทิต้องตัดสินใจเรื่องจัดตั้งกลไกที่เหมาะสมในการจัดหาเงินทุนในลักษณะที่เป็นไปโดยความสมัครใจ
2. ภาทิต้องพิจารณาการจัดตั้งกองทุนหมุนเวียนเพื่อช่วยเหลือในชั่วคราวในสถานการณ์ฉุกเฉิน เพื่อลดความเสียหายให้เหลือน้อยที่สุดจากอุบัติเหตุที่จะเกิดขึ้นจากการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและของเสียอื่นหรือเกิดขึ้นระหว่างการกำจัดของเสียเหล่านั้น

ข้อ 15 ที่ประชุมใหญ่ภาทิต

1. โดยการนี้ที่ประชุมใหญ่ภาทิตได้ถูกจัดตั้งขึ้น การประชุมครั้งแรกของที่ประชุมใหญ่ภาทิตจะจัดขึ้นโดยผู้อำนวยการบริหารของยูเอ็นอีพี ในเวลาไม่เกิน 1 ปี ี่หลังจากอนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้ หลังจากนั้น การประชุมสามัญของที่ประชุมภาทิต จะมีขึ้นเป็นประจำในช่วงเวลาที่จะกำหนดโดยที่ประชุมในการประชุมครั้งแรก
2. การประชุมวิสามัญของที่ประชุมใหญ่ภาทิตต้องถูกจัดขึ้นในเวลาอื่นตามที่ที่ประชุมใหญ่อาจเห็นสมควรว่าจำเป็นหรือตามคำร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษรของภาทิตใด โดยมีเงื่อนไขว่า จะต้องได้รับการสนับสนุนจากภาทิตอย่างน้อย หนึ่งในสามภายในเวลาหก เดือนหลังจากที่ภาทิตได้รับแจ้งจากสำนักเลขาธิการให้ทราบถึงคำร้องขอดังกล่าว
3. ที่ประชุมใหญ่ภาทิตต้องตกลงกันโดยฉันทามติในการรับเอาระเบียบข้อบังคับที่ประชุมใหญ่และขององค์การย่อยซึ่งที่ประชุมจัดตั้งขึ้นรวมทั้งกฎทางการเงิน ที่กำหนด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อการมีส่วนร่วมทางการเงินของภาทิตภายใต้สัญญานี้
4. ในการประชุมใหญ่ครั้งแรก ภาทิตต้องพิจารณามาตรการเพิ่มเติมใดที่จำเป็นในการช่วยเหลือให้ตนให้ปฏิบัติหน้าที่ได้บรรลุตามความรับผิดชอบอย่างเต็มที่เกี่ยวกับการคุ้มครองและรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเลในบริบทของอนุสัญญานี้

5. ที่ประชุมใหญ่ภาคีต้องติดตามทบทวนและประเมินผลการปฏิบัติตามอย่างมีประสิทธิภาพของอนุสัญญานี้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังต้อง

(ก) สนับสนุนการประสานนโยบายที่เหมาะสม กลยุทธ์และมาตรการที่จะลดอันตรายให้ต่ำที่สุดจากของเสียอันตรายและของเสียต่อสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อม ให้เหลือน้อยที่สุด

(ข) พิจารณาและรับเอาข้อแก้ไขของอนุสัญญานี้ และภาคผนวกตามที่จำเป็นโดยคำนึงถึงในบรรดาสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะแต่ข้อมูลข่าวสารทางด้านวิทยาศาสตร์ วิชาการ เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม

(ค) พิจารณาและดำเนินการกิจกรรมเพิ่มเติมที่กำหนดเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้ โดยอาศัยประสบการณ์ที่ได้รับจากผลบังคับของอนุสัญญาและผลบังคับของความตกลงและข้อตกลงที่กำหนดไว้ในข้อ 11

(ง) พิจารณาและรับเอาพิธีสารตามที่จำเป็น และ

(จ) จัดตั้งองค์กรย่อยตามที่เห็นสมควรว่าจะเป็นเพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้

6. สหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ ตลอดจนรัฐใดที่มีได้เป็นภาคีของอนุสัญญานี้ อาจมีผู้แทนในการประชุมใหญ่ภาคีในฐานะผู้สังเกตการณ์ องค์กรหรือตัวแทนอื่นไม่ว่าจะเป็นระดับชาติหรือระดับนานาชาติ รัฐบาลหรือมิใช่รัฐบาลซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมในสาขาที่เกี่ยวข้องกับของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น ซึ่งได้แจ้งสำนักเลขาธิการแล้วว่า ประสงค์จะมีผู้แทนในฐานะผู้สังเกตการณ์ในการประชุมของที่ประชุมภาคี อาจได้รับการยอมรับหาก หนึ่งในสาม ของภาคีที่มาประชุม ไม่คัดค้าน การยอมรับและการเข้าร่วมประชุมของผู้สังเกตการณ์ให้ขึ้นอยู่กับระเบียบ ข้อบังคับการประชุมตามขั้นตอนที่รับเอาโดยที่ประชุมใหญ่ภาคี

7. 3 ปี หลังจากอนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับ และอย่างน้อยทุก 6 ปี หลังจากนั้น ที่ประชุมภาคีจะดำเนินการประเมินผลประสิทธิภาพของอนุสัญญา และหากเห็นสมควรว่าจำเป็นจะพิจารณาการห้ามโดยสิ้นเชิงหรือเพียงบางส่วนต่อการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของเสียอันตรายและของเสียอื่น โดยคำนึงถึงข้อมูลข่าวสารล่าสุดทางด้านวิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม วิชาการและเศรษฐกิจ

ข้อ 16 สำนักเลขาธิการ

1. หน้าที่ของสำนักเลขาธิการ คือ

(ก) จัดและให้การบริการต่างๆ แก่การประชุมตามที่กำหนดไว้ในข้อ 15 และ 17

(ข) จัดเตรียมและส่งรายงานโดยอาศัยข้อมูลข่าวสารที่ได้รับตามข้อ 3 4 6 11 และ 13 รวมทั้งข้อมูลที่ได้จากการประชุมองค์กรย่อยซึ่งจัดตั้งขึ้นตามข้อ 15 ตลอดจนข้อมูลข่าวสารที่ได้จากองค์ภาวะที่เกี่ยวข้องของรัฐบาลและมีใช้รัฐบาลตามที่เหมาะสม

(ค) จัดเตรียมรายงานเกี่ยวกับกิจกรรมซึ่งตนได้ปฏิบัติตามหน้าที่ของตนภายใต้อนุสัญญา นี้และนำเสนอรายงานต่อที่ประชุมใหญ่ภาคี

(ง) ประกันว่ามีการประสานงานที่จำเป็นกับองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเข้าทำข้อตกลงด้านการบริหาร ด้านสัญญา ตามที่อาจกำหนดเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างมีประสิทธิภาพ

(จ) ติดต่อกับศูนย์ประสานงานและหน่วยงานผู้มีอำนาจซึ่งจะจัดตั้งขึ้นโดยภาคี ตามข้อ 5 ของอนุสัญญานี้

(ฉ) รวบรวมข้อเกี่ยวกับสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในประเทศของภาคีซึ่งเป็นที่พักอาศัยของเสียอันตรายและของเสียอื่นของตน และเวียนข้อมูลนี้ให้แก่ภาคีทราบ

(ซ) รับและส่งข้อเสนอแนะจากและไปยังภาคีเกี่ยวกับ

- แหล่งความช่วยเหลือและการฝึกอบรมทางวิชาการ
- ความรู้ทางวิชาการและวิทยาศาสตร์ที่มีอยู่
- แหล่งให้คำแนะนำ และความรู้ความชำนาญและ
- ทรัพยากรที่มีอยู่ในด้านต่าง ๆ โดยมุ่งที่จะช่วยเหลือภาคีเมื่อได้รับการขอร้อง เช่น
- การดูแลระบบการแจ้งตามอนุสัญญานี้
- การจัดการของเสียอันตรายและของเสียอื่น
- เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับของเสียอันตรายและของเสียอื่น เช่น เทคโนโลยีทำให้เกิดของเสียในปริมาณน้อยและที่ไม่ก่อให้เกิดของเสีย
- การประเมินขีดความสามารถในการกำจัดและสถานที่กำจัด
- การติดตามตรวจสอบของเสียอันตรายและของเสียอื่น และ - การตอบสนองในกรณีฉุกเฉิน

(ซ) เมื่อได้รับการร้องขอ ให้ข้อมูลแก่ภาคีเกี่ยวกับที่ปรึกษา หรือบริษัทที่ปรึกษาที่มีความสามารถทางวิชาการที่จำเป็นในสาขาซึ่งสามารถช่วยเหลือภาคีในการพิจารณาตรวจสอบการแจ้งเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายข้ามแดน ความสอดคล้องของการขนส่งของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นกับการแจ้งที่เกี่ยวข้องและ/หรือข้อเท็จจริงที่ว่าสถานที่กำจัดของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เมื่อภาคีมีเหตุผลที่จะเชื่อว่าของเสียที่กล่าวถึงจะไม่ได้รับการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การตรวจสอบเช่นว่านี้จะได้ไม่คิดค่าใช้จ่ายจากสำนักเลขาธิการ

(ฉ) ช่วยเหลือภาคีเมื่อได้รับการร้องขอในการระบุนักวิชาการขนส่งที่ผิดกฎหมาย และเวียนโดยทันทีให้ภาคีที่เกี่ยวข้องทราบถึงข้อมูลใดก็ตามที่ตนได้รับเกี่ยวกับการขนส่งที่ผิดกฎหมาย

(ญ) ร่วมมือกับภาคีและองค์การระหว่างประเทศและหน่วยงานที่มีอำนาจที่เกี่ยวข้องในการจัดหาผู้เชี่ยวชาญและอุปกรณ์ เพื่อความมุ่งประสงค์ในการให้ความช่วยเหลือโดยเร็วแก่รัฐเมื่อเกิดสถานการณ์ฉุกเฉินขึ้น และ

(ฎ) ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องกับความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญานี้ ตามที่ที่ประชุมของภาคีอาจพิจารณา กำหนด

2. ยูเอ็นไอพีจะปฏิบัติหน้าที่สำนักเลขาธิการเป็นการชั่วคราวไปจนกว่าจะสิ้นสุดการประชุมครั้งแรกของที่ประชุมใหญ่ภาคีซึ่งจัดขึ้นตามข้อ 15

3. ในการประชุมครั้งแรก ที่ประชุมใหญ่ภาคีจะแต่งตั้งสำนักเลขาธิการจากองค์การระหว่างประเทศที่มีความสามารถที่มีอยู่ ซึ่งได้แสดงความตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ของเลขาธิการภายใต้อนุสัญญานี้ ในการประชุมครั้งแรกนี้ ที่ประชุมภาคีจะประเมินผลการปฏิบัติงานของเลขาธิการชั่วคราวในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วย โดยเฉพาะภายใต้วรรค 1 ข้างต้น และจะพิจารณากำหนดโครงสร้างที่เหมาะสมสำหรับหน้าที่เหล่านั้น

ข้อ 17 การแก้ไขอนุสัญญา

1. ภาคีใดอาจเสนอขอแก้ไขอนุสัญญานี้ได้และภาคีใดของพิธีสารอาจเสนอขอแก้ไขพิธีสารนั้น การแก้ไขเช่นว่านี้จะต้องคำนึงถึงพิจารณาด้านต่างๆ ไม่เฉพาะข้อพิจารณาทางด้านวิทยาศาสตร์และวิชาการที่เกี่ยวข้อง

2. ข้อแก้ไขของอนุสัญญานี้จะต้องได้รับการรับเอาในการประชุมของการประชุมใหญ่ภาคี ข้อแก้ไขของพิธีสารใด ๆ จะต้องได้รับการรับเอาในการประชุม ภาคีพิธีสารนั้น ด้วยของข้อแก้ไขใดต่ออนุสัญญานี้หรือพิธีสารใด เว้นแต่ที่อาจกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในพิธีสารเช่นว่า สำนักเลขาธิการจะต้องแจ้งข้อความของข้อเสนอขอแก้ไขไปยังภาคีทั้งปวง

อย่างน้อย 6 เดือน ก่อนการประชุมที่จะมีการพิจารณาเพื่อรับเอาข้อเสนอขอแก้ไขนั้น และสำนักเลขาธิการจะต้องแจ้งข้อเสนอแก้ไขไปยังประเทศผู้ลงนามอนุสัญญาเพื่อทราบด้วย

3. ภาคีต้องพยายามทุกวิถีทางที่จะบรรลุความตกลงเกี่ยวกับข้อเสนอขอแก้ไขใดต่ออนุสัญญานี้ โดยฉันทามติ หากความพยายามเพื่อให้ได้ฉันทามติไม่ประสบผล และไม่สามารถบรรลุความตกลงกันได้ ทางเลือกสุดท้ายข้อแก้ไขต้องได้รับการรับรองโดยคะแนนเสียงส่วนใหญ่ 3 ใน 4 ของภาคีที่เข้าร่วมประชุมและออกเสียง และต้องได้รับการเสนอโดยผู้เก็บรักษอนุสัญญาไปยังภาคีทั้งปวงเพื่อให้สัตยาบัน การให้ความเห็นชอบ การยืนยัน หรือการยอมรับอย่างเป็นทางการ

4. วิธีดำเนินการที่กล่าวถึงในวรรค 3 ข้างต้น จะใช้กับข้อแก้ไขพินิจใดๆ ด้วย เว้นแต่การรับเอาข้อแก้ไขพินิจต้องใช้คะแนนเสียงส่วนใหญ่ 2 ใน 3 ของภาคีพินิจที่เข้าร่วมประชุมและออกเสียง

5. ให้เก็บรักษาสัตยาบันสาร สารให้ความเห็นชอบ สารยืนยัน หรือสารยอมรับอย่างเป็นทางการของข้อแก้ไขไว้กับผู้เก็บรักษา ข้อแก้ไขได้รับการรับเอาตามวรรค 3 หรือ 4 ข้างต้น ต้องมีผลใช้บังคับระหว่างภาคีที่ได้ให้การยอมรับภายในวันที่ 90 หลังจากที่ได้รับสัตยาบันสาร สารให้ความเห็นชอบ สารยืนยัน หรือสารยอมรับอย่างเป็นทางการจากภาคีอย่างน้อย 3 ใน 4 ข้างต้นของภาคีที่ได้ยอมรับข้อแก้ไข หรืออย่างน้อย 2 ใน 3 ของภาคีพินิจที่เกี่ยวข้องที่ยอมรับข้อแก้ไข ยกเว้นจะเป็นไปตามที่อาจกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในพินิจ เช่นว่า ข้อแก้ไขจะมีผลใช้บังคับกับภาคีอื่นใดในวันที่ 90 หลังจากภาคีนั้นมอบสัตยาบันสาร สารให้ความเห็นชอบ สารยืนยัน หรือสารยอมรับอย่างเป็นทางการของข้อแก้ไขต่อผู้เก็บรักษา

6. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ “ภาคีที่เข้าประชุมและออกเสียงลงคะแนน” หมายถึง ภาคีที่อยู่ในที่ประชุมและออกเสียงยอมรับหรือปฏิเสธ

ข้อ 18 การรับเอาและการแก้ไขภาคผนวก

1. ภาคผนวกของอนุสัญญานี้หรือพินิจใดๆ ต้องประกอบเป็นส่วนหนึ่งของอนุสัญญานี้หรือพินิจ เช่นว่าแล้วแต่กรณีและ เว้นแต่จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นโดยชัดแจ้ง การอ้างอิงใด ตามอนุสัญญาหรือพินิจของอนุสัญญานี้จะถือเป็นการอ้างอิงภาคผนวกใดของอนุสัญญาหรือพินิจนั้นด้วย ภาคผนวกเช่นว่าต้องจำกัดอยู่เฉพาะในเรื่องทางวิทยาศาสตร์ วิชาการ และด้านการบริหาร

2. เว้นแต่ที่อาจจะมีการกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในพินิจใดๆ เกี่ยวกับภาคผนวกของพินิจนั้น ขั้นตอนต่อไปนี้จะใช้กับข้อเสนอการรับเอาและการมีผลใช้บังคับของภาคผนวกเพิ่มเติมของอนุสัญญานี้หรือภาคผนวกของพินิจ

(ก) ภาคผนวกของอนุสัญญาและพินิจของอนุสัญญานี้ ต้องได้รับการเสนอและรับรองตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ 17 วรรค 2, 3 และ 4

(ข) ภาคีใดๆ ที่ไม่สามารถรับภาคผนวกเพิ่มเติมของอนุสัญญานี้ หรือภาคผนวกของพินิจใดที่ตนเป็นภาคีจะต้องแจ้งแก่ผู้เก็บรักษาเป็นลายลักษณ์อักษรภายใน 6 เดือนนับแต่วันที่ผู้เก็บรักษามีหนังสือแจ้งการรับเอา ผู้เก็บรักษาต้องแจ้งไปยังภาคีที่พึงประสงค์โดยไม่ชักช้าถึงการบอกกล่าวเช่นว่าใดๆ ที่ได้รับ ภาคีหนึ่งอาจให้การยอมรับแทนคำแถลงคัดค้านก่อนหน้านี้ และเมื่อนั้นภาคผนวกจะมีผลใช้บังคับต่อภาคีนั้น

(ค) เมื่อสิ้นสุดเวลา 6 เดือนนับแต่วันที่ผู้เก็บรักษาได้มีหนังสือเวียนให้ทราบ ภาคผนวกต้องมีผลบังคับแก่ภาคีทั้งปวงของอนุสัญญานี้หรือพิธีสารใดๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งมิได้มีหนังสือแจ้งตามบทบัญญัติของอนุวรรค (ข) ข้างต้น

3. การเสนอ การรับเอา และการมีผลใช้บังคับของข้อแก้ไขภาคผนวกของอนุสัญญานี้หรือพิธีสารใดๆ ต้องอยู่ภายใต้บังคับของวิธีการเดียวกันกับการเสนอ การรับรอง และการมีผลใช้บังคับของภาคผนวกของอนุสัญญา หรือภาคผนวกของพิธีสาร ภาคผนวกและข้อแก้ไขจะคำนึงตามควรไม่เฉพาะแต่ข้อพิจารณาทางด้านวิทยาศาสตร์และวิชาการที่เกี่ยวข้อง

4. หากภาคผนวกที่เพิ่มเติมหรือข้อแก้ไขภาคผนวก ภาคผนวกเพิ่มเติมหรือข้อแก้ไขภาคผนวกนั้นเกี่ยวกับการแก้ไขอนุสัญญานี้หรือพิธีสารใดๆ จะไม่มีผลใช้บังคับจนกว่าการแก้ไขอนุสัญญานี้หรือพิธีสารมีผลใช้บังคับ

ข้อ 19 การตรวจสอบ

ภาคีใดที่มีเหตุผลเชื่อได้ว่าภาคีอื่นกำลังกระทำหรือได้กระทำการเป็นการฝ่าฝืนพันธกรณีของตนภายใต้อนุสัญญานี้ อาจแจ้งสำนักเลขาธิการ และในเหตุการณ์เช่นว่า จะต้องแจ้งภาคีที่ถูกกล่าวหาในเวลาเดียวกัน และในทันทีโดยตรงหรือโดยผ่านสำนักเลขาธิการ สำนักเลขาธิการควรส่งข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องทั้งปวงไปยังภาคีต่างๆที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 20 การระงับข้อพิพาท

1. ในกรณีที่มีข้อพิพาทระหว่างภาคีเกี่ยวกับการตีความ หรือการใช้ หรือการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้หรือพิธีสารใดๆ ภาคีจะหาทางระงับข้อพิพาทโดยการเจรจาหรือด้วยสันติวิธีอื่นใดตามที่ตนจะเลือกได้
2. หากภาคีที่เกี่ยวข้องไม่สามารถระงับข้อพิพาทโดยวิธีดังกล่าวในวรรคก่อนได้ และหากฝ่ายในข้อพิพาทตกลงกันให้เสนอข้อพิพาทต่อศาลยุติธรรมระหว่างประเทศหรือการอนุญาโตตุลาการภายใต้เงื่อนไขที่ระบุไว้ในภาคผนวก 6 ว่าด้วยการอนุญาโตตุลาการ อย่างไรก็ตามการไม่สามารถตกลงร่วมกันได้ในการเสนอข้อพิพาทต่อศาลยุติธรรมระหว่างประเทศหรือการอนุญาโตตุลาการ จะไม่ทำให้ภาคีพ้นจากความรับผิดชอบที่จะต้องแสวงหาทางระงับข้อพิพาทต่อไป โดยวิธีที่อ้างถึงในวรรค 1
3. ในขณะที่ให้สัตยาบัน ให้การยอมรับ ให้ความเห็นชอบ ให้การยืนยันอย่างเป็นทางการหรือภาคยานุวัติอนุสัญญานี้ หรือในเวลาใดก็ตามหลังจากนั้น รัฐหรือองค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือเศรษฐกิจอาจประกาศว่าตนยอมรับการบังคับโดยอัตโนมัติ และโดยปราศจากความตกลงพิเศษเกี่ยวกับการยอมรับพันธกรณีเดียวกันของภาคีใด

(ก) การเสนอข้อพิพาทต่อศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ และ/หรือ

(ข) การอนุญาตตุลาการตามวิธีดำเนินการที่ระบุไว้ในภาคผนวก 6

การประกาศเช่นว่าจะต้องได้รับการแจ้ง เป็นลายลักษณ์อักษร ไปยังสำนักเลขาธิการซึ่งจะแจ้งการประกาศนั้นไปยังภาคี

ข้อ 21 การลงนาม

อนุสัญญานี้จะเปิดให้มีการลงนามโดยรัฐ โดยนามิเบีย ซึ่งทำหน้าที่แทนโดยคณะมนตรีสหประชาชาติสำหรับนามิเบียและโดยองค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือทางเศรษฐกิจที่เมืองบาเซิล ในวันที่ 22 มีนาคม ค.ศ. 1989 ที่กระทรวงต่างประเทศของสวิตเซอร์แลนด์ ณ กรุงเบิร์น ตั้งแต่วันที่ 23 มีนาคม ค.ศ. 1989 ถึง 30 มิถุนายน ค.ศ. 1989 และที่สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ กรุงนิวยอร์ก ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม ค.ศ. 1989 ถึง 22 มีนาคม ค.ศ. 1990

ข้อ 22 การให้สัตยาบัน การยอมรับ การยืนยัน หรือการให้ความเห็นชอบอย่างเป็นทางการ

1. อนุสัญญานี้จะต้องได้รับการสัตยาบัน การยอมรับ หรือการให้ความเห็นชอบ โดยรัฐและโดยนามิเบีย ซึ่งทำหน้าที่แทนโดยคณะมนตรีสหประชาชาติสำหรับนามิเบีย และได้รับการยืนยันหรือการให้ความเห็นชอบอย่างเป็นทางการจากองค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือทางเศรษฐกิจสัตยาบันสาร สารการยอมรับ สารการยืนยันหรือสารการให้ความเห็นชอบอย่างเป็นทางการจะต้องมอบไว้กับผู้เก็บรักษา

2. องค์การใดที่อ้างถึงในวรรค 1 ข้างต้นซึ่งเข้าเป็นภาคีอนุสัญญานี้โดยที่ไม่มีรัฐสมาชิกใดของตนเป็นภาคีต้องผูกพันโดยพันธกรณีทั้งปวงภายใต้อนุสัญญานี้ในกรณีขององค์การเช่นว่าซึ่งมีรัฐสมาชิกรัฐหนึ่งหรือมากกว่าของตนเป็นภาคีอนุสัญญา องค์การหรือรัฐสมาชิกของตนต้องตัดสินใจเกี่ยวกับความรับผิดชอบภายในต่อการปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้อนุสัญญานี้ในกรณีเช่นว่าองค์การและรัฐสมาชิกจะไม่มีสิทธิที่จะใช้สิทธิภายใต้อนุสัญญานี้ในเวลาเดียวกัน

3. ในสารให้คำยืนยันหรือความเห็นชอบอย่างเป็นทางการของตนองค์การที่อ้างถึงในวรรค 1 ข้างต้น ต้องประกาศขอบเขตอำนาจตนในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องที่กำหนดโดยอนุสัญญา องค์การเหล่านี้ ต้องแจ้งผู้เก็บรักษาด้วยว่าผู้ใดจะแจ้งให้ภาคีทราบถึงการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญใดในเรื่องขอบเขตอำนาจของตนด้วย

ข้อ 23 ภาคยานุวัติ

1. อนุสัญญานี้จะเปิดให้ภาคยานุวัติโดยรัฐ โดยนามิเบีย ซึ่งทำหน้าที่แทนโดยคณะมนตรีสหประชาชาติสำหรับนามิเบียและโดยองค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือทางเศรษฐกิจ ตั้งแต่วันหลังจากวันที่อนุสัญญานี้ ปิดการลงนาม ภาคยานุวัติสารจะต้องมอบไว้กับผู้เก็บรักษา
2. ในภาคยานุวัติสารของตน องค์การที่อ้างถึงในวรรค 1 ข้างต้นจะต้องประกาศขอบเขตอำนาจของตนในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องที่กำหนดโดยอนุสัญญา องค์การเหล่านี้จะแจ้งผู้เก็บรักษาถึงการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญใดในขอบเขตอำนาจของตน
3. บทบัญญัติของข้อ 22 วรรค 2 ต้องใช้บังคับกับองค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือทางเศรษฐกิจซึ่งภาคยานุวัติอนุสัญญานี้

ข้อ 24 สิทธิลงคะแนนเสียง

1. เว้นแต่ที่ได้กำหนดไว้ในวรรค 2 ทำขึ้น ให้ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายของอนุสัญญานี้มีหนึ่งคะแนนเสียง
2. องค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือทางเศรษฐกิจ ในเรื่องภายในขอบเขตอำนาจของตนตามข้อ 22 วรรค 3 และข้อ 23 วรรค 2 ต้องใช้สิทธิในการลงคะแนนเสียงเท่ากับจำนวนรัฐสมาชิกของตนซึ่งเป็นภาคีสัญญาหรือพินิจสารที่เกี่ยวข้อง องค์การเช่นว่าจะไม่ใช่สิทธิในการลงคะแนนเสียง หากรัฐสมาชิกขององค์การได้ใช้สิทธิของตนไปแล้ว และเช่นเดียวกันในทางกลับกัน

ข้อ 25 การมีผลใช้บังคับ

1. อนุสัญญานี้จะมีผลบังคับใช้ ในวันที่เก้าสิบหลังจากวันที่มีการมอบสัตยาบันสาร สารการยอมรับ สารการยืนยันอย่างเป็นทางการ สารการให้ความเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติสาร ฉบับที่ยี่สิบ
2. สำหรับแต่ละรัฐหรือองค์การความร่วมมือทางการเมือง และ/หรือทางเศรษฐกิจ ซึ่งได้ให้สัตยาบันยอมรับ เห็นชอบ หรือยืนยันอย่างเป็นทางการ อนุสัญญานี้หรือที่ภาคยานุวัติภายหลังจากวันที่ได้มีการมอบสัตยาบันสาร สารการยอมรับ สารการให้ความเห็นชอบ สารการยืนยันเป็นทางการ หรือภาคยานุวัติสารฉบับที่ยี่สิบ อนุสัญญานี้ จะมีผลใช้บังคับในวันที่เก้าสิบหลังจากวันที่รัฐหรือองค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือทางเศรษฐกิจเช่นว่า ได้มอบสัตยาบันสาร สารการยอมรับ สารให้ความเห็นชอบ สารยืนยันอย่างเป็นทางการ หรือภาคยานุวัติสาร
3. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 1 และ 2 ข้างต้น สารใดที่ได้มอบโดยองค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือทางเศรษฐกิจ ต้องไม่นับรวมเพิ่มเติมจากสารที่ได้มอบโดยรัฐสมาชิกขององค์การเช่นว่า

ข้อ 26 ข้อสงวนและคำแถลง

1. ข้อสงวนหรือข้อยกเว้นต่ออนุสัญญานี้ไม่อาจทำได้
2. วรรค 1 ของข้อนี้ ไม่ห้ามรัฐหรือองค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือทางเศรษฐกิจในขณะที่ยังคงนามให้สัตยาบัน ขอมรับ เห็นชอบ ยืนยันอย่างเป็นทางการ หรือภาคยานุวัติอนุสัญญานี้ในการทำคำประกาศหรือคำแถลง ไม่ว่าจะใช้ข้อความหรือเรียกชื่อ อย่างไรก็ตาม โดยมีมุ่งในบรรดาสิ่งทั้งหลายที่จะทำให้กฎหมายและข้อบังคับของตนสอดคล้องกับบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ โดยมีเงื่อนไขว่า คำประกาศหรือคำแถลงเช่นว่าจะต้องไม่มีความหมายให้ตัดหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขผลทางกฎหมายของบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ที่ใช้บังคับกับรัฐนั้น

ข้อ 27 การถอนตัว

1. ไม่ว่าในเวลาใด ภายหลัง 3 ปี นับแต่วันที่อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับแก่ภาคี ภาคีนั้นอาจถอนตัวจากอนุสัญญานี้ได้ โดยการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร ไปยังผู้เก็บรักษา
2. การถอนตัวจะมีผลภายใน 1 ปี หลังจากที่ถูกเก็บรักษาได้รับแจ้ง หรือในวันที่หลังจากนั้นตามที่ระบุไว้ในคำแจ้ง

ข้อ 28 ผู้เก็บรักษา

เลขาธิการสหประชาชาติจะเป็นผู้เก็บรักษาอนุสัญญานี้และพิธีสารใดๆ ตามอนุสัญญานี้ ๑

ข้อ 29

ต้นฉบับตัวบทภาษาอาหรับ จีน อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย และสเปน ของอนุสัญญานี้มีความถูกต้องเท่าเทียมกัน เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายนี้ซึ่งได้รับมอบอำนาจเพื่อการนี้ ได้ลงนามอนุสัญญานี้

ทำ ณเมื่อวันที่.....ค.ศ 1989